

Disposició transitòria primera. *Competències en matèria de cooperació al desenvolupament.*

L'òrgan a què fa referència la disposició addicional segona ha d'assumir, des del moment de la seva creació, l'organització i les competències que aquesta Llei estableix per a la direcció general competent en matèria de cooperació al desenvolupament, que li assigni el conseller o consellera corresponent.

Disposició transitòria segona. *Vigència del Decret 201/1995.*

Fins que no s'estableixi el desenvolupament reglamentari d'aquesta Llei, i en allò que no la contradigui, continua vigent el Decret 201/1995, d'11 de juliol, de creació del Consell Assessor de Cooperació al Desenvolupament.

Disposició final primera. *Derogació.*

Es deroguen totes les disposicions de rang igual o inferior en allò que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

Es faculden el Govern i, en allò que li correspongui, el conseller o consellera competent per raó de la matèria per fer el desplegament reglamentari d'aquesta Llei en el termini màxim de sis mesos a partir de l'entrada en vigor.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 31 de desembre de 2001.

NÚRIA DE GISPERT I CATALÀ,
Consellera de Governació
i Relacions Institucionals

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3551, d'11 de gener de 2002)

2513 *LLEI 27/2001, de 31 de desembre, de justícia juvenil. («BOE» 34, de 8-2-2002.)*

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 27/2001, de 31 de desembre, de justícia juvenil.

PREAMBUL

I

Aquesta Llei és una fita més en la important tasca legislativa del Parlament en aquests darrers anys per a millorar, en l'àmbit de les seves competències estatutàries, el marc legal de l'atenció dels menors d'edat, en general, i dels menors i els joves en conflicte amb la llei, en particular.

L'article 9.28 de l'Estatut d'autonomia estableix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'institucions públiques de protecció i tutela de menors, tot respectant, en tot cas, la legislació civil, penal i penitenciària.

Catalunya va ésser, l'any 1981, la primera comunitat autònoma que va rebre de l'Administració de l'Estat els traspassos en matèria de protecció de menors, en compliment de la previsió estatutària abans esmentada.

La legislació estatal que regulava la protecció dels menors en el moment dels traspassos de serveis era el Decret de l'11 de juny de 1948, que va aprovar el text refós de la legislació sobre els tribunals tutelars de menors. El dit Decret atribuïa a aquests òrgans jurisdiccionals especials una doble funció: la funció protectora dels menors d'edat abandonats o en situació de desprotecció i la funció reformadora dels menors de setze anys autors de fets delictius.

L'execució de les mesures de protecció i de reforma que adoptaven aquests tribunals tutelars corresponia a les antigues juntes provincials de protecció de menors i, a partir del moment dels traspassos de serveis, en l'àmbit territorial de Catalunya, a la Generalitat.

A partir de l'any 1981, el Govern assumeix una nova política, no exempta de riscos, pel que fa al tractament i la intervenció en l'àmbit dels menors i els joves infractors, i així trenca amb un passat dominat pel paternalisme com a base o fonament de les respostes, la manca generalitzada de garanties i la no-resposta com a resposta més habitual als conflictes i els problemes que podien haver causat la conducta infractora dels menors.

L'abús en l'aplicació de la mesura d'internament, que era la més imposada pels tribunals tutelars dels menors, i una certa confusió entre la denominada facultat protectora i la facultat reformadora, constituïen també elements configuradors d'una realitat gens encoratjadora.

La nova política que, des del moment de l'assumpció de les competències en matèria de protecció de menors, es va començar a aplicar a Catalunya es va fonamentar en la necessitat de separar les funcions protectora i reformadora, en la promoció d'un procediment amb les degudes garanties, en la diversificació de les respostes, i, dins d'aquestes, en una aposta clara i decidida per les mesures en medi obert, i, finalment, en la consideració que l'opció de l'internament hauria d'esdevenir sempre la darrera opció.

Aquesta nova política va comportar el disseny i la creació de nous recursos, entre els quals cal destacar la figura professional dels delegats d'assistència als menors que, implantada en tot el territori, va possibilitar l'aplicació, per primer cop en el nostre país, de mesures com la llibertat vigilada.

Conscients de la importància de conèixer la situació dels menors en relació amb la família, l'entorn social, l'ensenyament i l'ocupació laboral, com a elements definidors de llurs necessitats educatives, es planteja, a partir de l'any 1982, la necessitat de crear un espai d'observació dels menors. Aquesta informació obtinguda sobre els menors i llur entorn ha d'ésser facilitada als fiscals i als jutges de menors, per tal que puguin orientar la resposta més adequada a cada cas. L'any 1982 s'inaugurà a Barcelona el primer centre d'observació de tot l'Estat espanyol, i el mateix any van iniciar llurs activitats els equips d'observació en medi obert i els equips tècnics, els quals eren posats a disposició de les autoritats judicials responsables aleshores de la jurisdicció de menors.

En l'àrea dels centres es va fer una remodelació important dels equipaments existents abans dels traspassos, amb la supressió dels antics i grans centres d'internament, els centres Ramon Albó, L'Esperança, El Castell, entre altres, i la creació de noves unitats més reduïdes i especialitzades, a fi d'oferir respostes diferents, que

impliquessin la separació temporal dels menors de llur entorn familiar i social.

Aquestes actuacions van rebre confirmació i impuls amb l'aprovació de la Llei 11/1985, del 13 de juny, de protecció de menors, que permetia superar definitivament una normativa administrativa desfasada i amb poques garanties. El Parlament de Catalunya va ésser el primer de l'Estat a aprovar una llei específica de protecció de menors, la Llei 11/1985, que regulava tres àmbits diferents d'actuació: la prevenció de la delinqüència infantil i juvenil, el tractament de la delinqüència infantil i juvenil, i la tutela dels menors si manca la potestat del pare i de la mare o per un exercici inadequat d'aquesta o del dret de guarda i educació.

Aquesta Llei va constituir un primer i pioner marc legal modern per a poder aplicar les mesures de protecció i de reforma adoptades pels tribunals tutelars de menors, des del respecte dels drets individuals dels menors.

L'any 1986 es va inaugurar a Palau de Plegamans, actualment Palau-solità i Plegamans, el primer centre tancat amb l'objectiu de donar resposta a les necessitats dels menors i els joves que requereixen una actuació educativa més intensa. Es tracta del Centre Educatiu l'Alzina.

Aquest model de recurs especialitzat no només ha cobert les necessitats plantejades pels menors sotmesos a mesures judicials d'internament, sinó que també ha estat un referent per a la resta de comunitats autònomes, que sovint hi han confiat els menors més conflictius. La implantació d'aquest model, en què Catalunya també ha estat pionera, permet que la mesura d'empresonament en un centre penitenciari dels nois i noies que tenen entre setze i divuit anys es pugui complir en un centre de menors.

Des d'una perspectiva històrica, i malgrat la ingrata i alhora important funció social de les institucions tancades, és difícil que aquest tipus de recurs rebin cap tipus de reconeixement. Per tot això cal valorar l'atorgament al Centre Educatiu l'Alzina del premi Solidaritat, en la seva desena edició (1996), que és atorgat per l'Institut de Drets Humans de Catalunya.

L'any 1990, continuant la política de diversificació de les respostes que es posen a disposició dels jutges de menors i atenent el nou perfil de la població que arribava a la jurisdicció de menors, es va dissenyar i posar en funcionament el programa de mediació i reparació a la víctima. Aquesta experiència, també pionera en l'àmbit estatal, ha estat i és molt aplicada pels jutges i els fiscals de la jurisdicció de menors.

Aquestes experiències pioneres, valorades positivament pel conjunt d'institucions i de professionals que intervenen en l'àmbit de la justícia juvenil, han estat incorporades a la Llei orgànica 4/1992, del 5 de juny, reguladora de la competència i el procediment dels jutjats de menors.

La política aplicada a Catalunya en l'àmbit de la justícia juvenil ha comportat, segons les estadístiques dels darrers anys, que només una desena part de les resolucions judicials sobre els menors infractors n'impliquin l'ingrés en un centre d'internament. Això significa que la gran majoria de respostes que reben els menors infractors es porten a terme en llur propi medi familiar i social. Tot això ha estat possible per la creació i l'aplicació de recursos i de programes alternatius, entre els quals cal destacar la llibertat vigilada, els serveis en benefici de la comunitat i la mediació i la reparació a la víctima.

Aquests percentatges fan palesa, en el context europeu actual, la constatació que es tracta d'una de les polítiques en matèria de justícia juvenil més avançades d'Europa.

Els serveis de justícia juvenil a Catalunya són avui motiu de reconeixement i constitueixen, sens dubte, el model a seguir per la resta de les comunitats autònomes que tenen encara en fase de desplegament els respectius models i serveis de justícia juvenil per a l'aplicació de la Llei 5/2000, que ha incorporat el model creat a Catalunya.

Podem afirmar amb orgull que Catalunya ha estat, els darrers vint anys, el laboratori en el qual s'han dissenyat i posat en funcionament les noves polítiques que en matèria de justícia juvenil han inspirat i han constituït l'eix vertebrador de la legislació estatal.

II

S'ha arribat al marc legislatiu vigent després d'un procés de modificacions legislatives, d'una banda, en l'àmbit estatal, pel que fa a la competència dels tribunals i als procediments, i, de l'altra, pel que fa a les modificacions de la Llei 11/1985, quant a les mesures d'execució.

La Llei de l'Estat 21/1987, de l'11 de novembre, per la qual es modifiquen determinats articles del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil en matèria d'adopció, va comportar la supressió de l'anomenada «facultat protectora dels tribunals tutelars de menors» i l'atribució de les funcions de tutela, guarda, acolliment i adopció dels menors deseparats a les entitats públiques de protecció de menors de les comunitats autònomes, sens perjudici de les funcions jurisdiccionals reservades, en aquesta matèria, als jutjats de primera instància.

La nova situació competencial creada arran de la Llei de l'Estat 21/1987 i el desenvolupament del dret civil de Catalunya han fet que la protecció de menors hagi estat objecte, aquests darrers anys, d'un tractament legislatiu intens, mitjançant les lleis successives que el Parlament ha anat aprovant: Llei 12/1988, del 21 de novembre, de modificació de la Llei 11/1985, de protecció de menors; Llei 37/1991, del 30 de desembre, sobre mesures de protecció de menors deseparats i de l'adopció; Llei 39/1991, del 30 de desembre, de la tutela i institucions tutelars, i Llei 8/1995, del 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 37/1991.

El capítol II de la Llei 37/1991, relatiu a l'adopció, i la Llei 39/1991, han estat refosos en el Codi de família, d'acord amb el text aprovat per la Llei 9/1998, del 15 de juliol.

L'adaptació de la legislació a la Constitució espanyola ha anat més lentament. La Llei orgànica 6/1985, de l'1 de juliol, del poder judicial, va substituir els antics tribunals tutelars de menors pels nous jutjats de menors, però no va aconseguir la reforma de la legislació tutelar de menors en el termini d'un any, tal com establia en la disposició adicional primera, perquè el projecte no es va arribar a presentar.

Només com a conseqüència de la Sentència del Tribunal Constitucional 36/1991, del 14 de febrer, que va declarar la inconstitucionalitat de l'article 15 de la Llei de tribunals tutelars de menors, regulador del procediment, es va efectuar la modificació, urgent i provisional, d'aquest text legal, mitjançant la Llei orgànica 4/1992, del 5 de juny, amb la finalitat d'introduir les garanties processals mínimes, però sense abordar cap reforma en profunditat dels aspectes substantius o de l'execució.

El pas definitiu per a la renovació de la legislació en aquesta matèria va ésser l'aprovació de la Llei orgànica 10/1995, del 23 de novembre, del Codi penal. El Codi estableix, en l'article 19, que la majoria d'edat penal és als divuit anys i que els menors d'aquesta edat autors de fets tipificats com a delictes o falta poden respondre'n de conformitat amb la Llei que reguli la responsabilitat

penal dels menors d'edat. L'article 69 del Codi penal també disposa que la dita Llei pot ésser aplicada, en els casos i amb els requisits que estableixi, als joves més grans de divuit anys i menors de vint-i-un. L'entrada en vigor d'aquests dos articles va quedar condicionada, no obstant això, a l'entrada en vigor de la Llei anunciada, que s'ha materialitzat amb la Llei orgànica 5/2000, del 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, que deroga la legislació tutelar de menors del 1948, en la part que encara restava vigent, i la Llei orgànica 4/1992, del 5 de juny, modificadora de l'anterior.

Aquesta Llei orgànica fa necessari acomodar la legislació catalana a la nova situació i substituir l'actual Llei 11/1985, del 13 de juny, de protecció de menors, en la part que encara resta vigent, per un instrument legal adequat que permeti executar correctament les funcions i les competències de l'Administració de la Generalitat en aquest àmbit.

III

La Llei regula l'actuació de l'Administració de la Generalitat o d'altres entitats públiques o privades que intervenen respecte dels menors de divuit anys i dels joves més grans de divuit anys als quals l'autoritat judicial o el ministeri fiscal hagi imposat una actuació dels equips tècnics o una mesura, en aplicació de la Llei orgànica reguladora de la responsabilitat penal dels menors, que requereixi, per a ésser executada, les intervencions esmentades.

La Llei estableix una sèrie de principis d'actuació que procedeixen directament de les normes, les declaracions i les recomanacions internacionals en matèria de justícia juvenil aprovades els darrers anys, entre les quals destaquen les Regles mínimes de les Nacions Unides per a l'administració de la justícia de menors (Regles de Beijing), del 29 de novembre de 1985; les Recomanacions del Consell d'Europa R (87) 20, del 1987, sobre reaccions socials davant la delinqüència juvenil; les Regles de les Nacions Unides per a la protecció dels menors privats de llibertat, del 14 de desembre de 1990; les Directrius de les Nacions Unides per a la prevenció de la delinqüència juvenil (Directrius de Riad), del 14 de desembre de 1990, i la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant, del 20 de novembre de 1989.

També s'han incorporat a la norma els principis declarats en diverses resolucions adoptades pel Parlament, especialment, la Resolució 37/I, del 10 de desembre de 1981, i la Resolució 194/III, del 3 de març de 1991, sobre els drets de la infància.

La finalitat bàsica d'aquesta Llei és promoure i regular les eines per a aconseguir la integració i la reinserció social dels menors i els joves als quals s'aplica, mitjançant l'articulació de programes i d'actuacions que han de tenir un caràcter fonamentalment educatiu i han de respectar plenament llurs drets.

L'acció educativa promoguda en aquest àmbit té unes característiques determinades. Els programes d'intervenció educativa en l'àmbit dels menors i els joves infractors es duen a terme en un context d'execució penal i, per tant, de control. La resposta a la infracció penal ha d'ajudar els menors i els joves a sentir-se responsables dels propis actes i a comprendre l'efecte que aquests tenen sobre els altres, com a estímul del procés de canvi de llur conducta. El reconeixement de la capacitat d'assumir les conseqüències de les pròpies accions dona una nova dimensió a l'acció educativa dels menors i els joves infractors.

La individualització de les intervencions, en funció de les circumstàncies de cada cas, la formació espe-

cialitzada dels professionals i dels equips que intervenen en cada fase, i el foment de la participació i la col·laboració d'altres instàncies, públiques i privades, en els processos d'intervenció són altres trets característics de l'acció educativa regulada per la Llei.

IV

Aquesta Llei té seixanta-quatre articles, una disposició addicional, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

El text consta de cinc títols; alguns dels quals són dividits en capítols.

El títol I recull les disposicions generals referents a l'objecte, la finalitat, l'àmbit d'aplicació, els principis rectors de la Llei i els drets dels menors i els joves. També s'hi aborda la distribució competencial i s'atribueix a l'Administració de la Generalitat, mitjançant l'òrgan administratiu que es designi com a competent, l'exercici de les funcions bàsiques de la Llei. No obstant això, la Llei preveu la possibilitat que les entitats locals puguin assumir funcions de l'Administració de la Generalitat, per la via de la delegació de competències i la via dels acords o convenis de col·laboració amb entitats públiques i privades sense ànim de lucre.

Entre les funcions que destaquen hi ha la d'establir la composició i les atribucions dels equips tècnics, als quals s'atribueixen importants tasques d'informes tècnics i de mediació, tant en la fase d'instrucció com en la fase d'execució.

El títol II regula l'execució de les diferents mesures en medi obert establertes per la Llei orgànica 5/2000, del 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

L'execució de les mesures en medi obert té per finalitat incidir en el procés de socialització dels menors i els joves, mitjançant una intervenció individualitzada en el propi entorn, en coordinació estreta amb les diverses institucions i entitats i amb els professionals de la comunitat que, d'alguna manera, hi puguin incidir positivament, promovent la col·laboració i la participació de la família i fent ús, preferentment, dels serveis i els recursos comunitaris de l'entorn social.

El títol III, sobre l'execució dels internaments, regula l'activitat dels centres de menors i joves internats, cautelarment o definitivament, per resolució de l'autoritat judicial.

La redacció d'aquest títol III s'ha inspirat, fonamentalment, en les Regles de les Nacions Unides per a la protecció de menors privats de llibertat, del 14 de desembre de 1990. La Llei regula, en el marc de les competències de la Generalitat, les múltiples matèries que l'execució dels internaments suscita.

El títol IV regula el suport als processos individuals de reinserció dels menors i els joves atesos en l'àmbit d'aquesta Llei, i estableix les actuacions que han de dur a terme els professionals, abans de la finalització de les mesures que tenen encomanades, amb la finalitat de facilitar la incorporació dels menors i els joves al medi social i familiar propi, que s'han d'establir per reglament.

El títol V regula dues matèries específiques: les funcions d'inspecció, que ha de dur a terme l'òrgan administratiu competent, les quals tenen com a finalitat vetllar perquè l'actuació dels centres propis i col·laboradors i dels professionals que intervenen en l'àmbit d'aquesta Llei es dugui a terme segons els seus principis rectors i amb total respecte dels drets i les garanties dels menors i els joves, i el tractament i la gestió de la informació, per a garantir la confidencialitat i la reserva necessàries en relació amb les dades dels menors i els joves obtingudes pels professionals en l'exercici de les funcions que els corresponen. Finalment, es disposa el desenvolupament per reglament de la Llei i se'n determina l'entrada en vigor.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei.*

Aquesta Llei té per objecte regular les funcions que ha de complir l'Administració de la Generalitat en execució de les mesures adoptades pels jutges i els tribunals en el marc de la Llei orgànica 5/2000, del 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, i en el desplegament dels programes destinats a donar suport als processos de reinserció de les persones que es troben dins l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, mitjançant l'organisme que en tingui atribuïda la competència, i també establir el règim de participació i col·laboració d'entitats públiques en l'exercici d'aquestes funcions. Així mateix estableix la participació i la col·laboració d'entitats privades, d'acord amb els principis de tutela pública i coordinació.

Article 2. *Finalitat de la Llei.*

La finalitat d'aquesta Llei és promoure la integració i la reinserció social dels menors i els joves als quals s'aplica, mitjançant les actuacions i els programes que es duen a terme en interès d'ells, els quals programes han de tenir un caràcter fonamentalment educatiu i responsabilitzador.

Article 3. *Àmbit d'aplicació de la Llei.*

1. Aquesta Llei és aplicable als menors i els joves destinataris d'alguna resolució adoptada per l'autoritat judicial o pel ministeri fiscal, d'acord amb la Llei orgànica 5/2000, que, per a ésser executada, requereixi la intervenció de les entitats públiques o privades a què fa referència la Llei present.

2. Als efectes d'aquesta Llei són menors les persones que tenen entre catorze i disset anys i són joves les persones que tenen divuit anys o més.

Article 4. *Principis rectors.*

L'actuació de les administracions públiques en l'àmbit dels menors i els joves, en exercici de les competències que els atribueix aquesta Llei, s'ha d'ajustar als principis següents:

a) El respecte al lliure desenvolupament de la personalitat, i també dels senyals d'identitat propis i de les característiques individuals i col·lectives.

b) La informació sobre llurs drets i l'assistència necessària per a poder exercir-los.

c) La prevalença de l'interès superior dels menors d'edat sobre qualsevol altre interès concurrent.

d) L'adequació de les actuacions a l'edat, la psicologia, la personalitat i les circumstàncies personals i socials dels menors i dels joves.

e) L'aplicació de programes fonamentalment educatius, promotores i no repressius, que fomentin el sentit de la responsabilitat, el respecte dels drets i la llibertat dels altres i una actitud constructiva envers la societat.

f) La prioritat dels programes d'actuació en l'entorn familiar i social propi, sempre que no sigui perjudicial per als interessos dels menors i els joves.

g) El foment de la col·laboració i la responsabilització dels pares, els tutors o els representants legals en les actuacions administratives, i la subsidiarietat d'aquestes actuacions respecte de les funcions del pare i de la mare, quan s'intervinguin en relació amb persones menors d'edat.

h) El caràcter preferentment col·legiat i interdisciplinari en la presa de decisions que afecten o poden afectar l'esfera personal, familiar o social dels menors i els joves.

i) La confidencialitat, la reserva oportuna i l'absència d'ingerències innecessàries en la vida privada dels menors i els joves o de les famílies respectives, en les actuacions professionals que es duguin a terme.

j) La coordinació i la col·laboració de les actuacions amb altres òrgans de la mateixa administració o d'una altra administració que intervinguin en l'àmbit dels menors i els joves.

k) La promoció de la solidaritat i la sensibilitat social vers els menors i els joves amb problemàtiques de delinqüència o que viuen situacions d'inadaptació o conflicte social, i el foment de la participació de la iniciativa social en els programes impulsats per les administracions públiques per a atendre aquestes problemàtiques.

Article 5. *Drets generals dels menors i els joves.*

Tots els menors i els joves als quals s'apliqui aquesta Llei gaudeixen dels drets i les llibertats que reconeixen a tothom la Constitució, els tractats internacionals ratificats per l'Estat espanyol i la resta de l'ordenament jurídic vigent, sempre que no estiguin expressament suspesos o restringits per l'autoritat judicial.

Article 6. *Drets específics dels menors d'edat.*

Els menors d'edat als quals s'apliqui aquesta Llei gaudeixen, a més dels drets reconeguts per l'article 5, de tots els drets, no suspesos judicialment, que els reconeix l'ordenament jurídic vigent en atenció a llur minoritat, especialment els recollits per la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant, del 20 de novembre de 1989; per la Llei orgànica 1/1996, del 15 de gener, de protecció jurídica del menor, i per la legislació específica de protecció de menors aplicable en l'àmbit territorial de Catalunya.

Article 7. *Competències de l'Administració de la Generalitat.*

Correspon a l'Administració de la Generalitat, dins el seu àmbit territorial, mitjançant el departament que en tingui la competència:

a) Dirigir, organitzar i gestionar els equips tècnics que han d'atendre les funcions d'assessorament tècnic i de mediació que els atribueix la Llei orgànica 5/2000, d'acord amb les necessitats de les fiscalies i els jutjats de menors, dels quals depenen funcionalment per a les comeses d'assessorament tècnic i de mediació, i establir-ne la comissió i les dotacions.

b) Dirigir, organitzar i gestionar els serveis i els programes que calguin per a executar correctament les mesures dictades pels jutjats de menors.

c) Elaborar i aplicar programes destinats a donar suport als processos individuals de reinserció en què poden trobar-se els menors i els joves que hagin complert les mesures acordades pels jutjats de menors.

d) Assumir les funcions de supervisió i coordinació general de totes les institucions públiques o privades, quan actuïn dins l'àmbit d'aquesta Llei, d'acord amb els principis establerts per l'article 1.

e) Investigar sobre la delinqüència i la inadaptació social juvenils i divulgar-ne els estudis.

Article 8. *Participació d'entitats públiques.*

1. Les entitats locals, en el marc de la legislació vigent en matèria d'assistència i serveis socials, i en exer-

cici de les competències que els són pròpies, participen en les funcions de prevenció i inserció social dels menors i els joves, per mitjà dels serveis d'atenció primària o especialitzada que tenen assignats.

2. El Govern, després d'haver-ho acordat amb les entitats locals, pot delegar-los l'exercici de funcions que té atribuïdes en l'àmbit d'aquesta Llei. L'acord de delegació de funcions comporta també el de traspàs dels recursos necessaris. Amb aquesta finalitat, s'han de signar convenis de col·laboració per a l'exercici de funcions en l'àmbit d'aquesta Llei i, si escau, per a l'atorgament de subvencions.

3. L'Administració de la Generalitat i les entitats locals poden establir acords i convenis de col·laboració per a l'exercici de funcions en l'àmbit d'aquesta Llei.

Article 9. *Col·laboració de persones i entitats privades.*

Les administracions públiques competents en la matèria han de promoure la participació, sense ànim de lucre, d'acord amb els principis establerts per l'article 1, de persones físiques i d'institucions, associacions i fundacions privades, en l'exercici de les funcions regulades per aquesta Llei. Amb aquesta finalitat poden signar convenis de col·laboració o atorgar subvencions. En l'execució d'algunes mesures també es preveu la col·laboració de persones físiques que excloguin l'ànim de lucre en aquesta actuació. En tot cas, les administracions públiques han de vetllar perquè totes les actuacions i les activitats de les entitats privades compleixin les finalitats d'aquesta Llei.

TÍTOL II

L'execució de les mesures en medi obert

Article 10. *Finalitat de la intervenció en medi obert.*

1. Les mesures en medi obert acordades pels jutges de menors tenen per finalitat incidir en el procés de socialització dels menors i els joves, mitjançant una intervenció individualitzada en l'entorn propi que combina l'acció educativa i, si escau, el tractament terapèutic, amb el control derivat de l'execució d'aquesta intervenció. Entre les dites mesures s'hi han d'incloure, com a mínim, el tractament ambulatori, l'assistència a un centre de dia, la permanència de cap de setmana i la llibertat vigilada.

2. En l'execució de les mesures en medi obert s'ha d'establir una coordinació estreta amb les institucions i entitats i amb els professionals de la comunitat que puguin incidir positivament en els menors i els joves, i s'ha de promoure la col·laboració i la participació de les famílies respectives.

Article 11. *Professionals per a l'execució de les mesures.*

Les mesures en medi obert s'han d'executar per mitjà de professionals que, com a mínim, tinguin una diplomatura universitària dels estudis que s'estableixin per reglament, organitzats en equips distribuïts territorialment. Aquests professionals han de desenvolupar les tasques respectives en coordinació amb les administracions públiques.

Article 12. *Actuacions per a l'execució de mesures en medi obert.*

Les actuacions que ha de dur a terme l'òrgan encarregat de l'execució de les mesures en medi obert destinades als menors i els joves, per mitjà del professional

o la professional que es designi, d'acord amb la naturalesa de cada mesura, són:

a) L'elaboració d'un programa individualitzat d'execució de la mesura, dins el termini màxim de deu dies, amb la definició dels objectius que es pretenen assolir i les actuacions que els han de fer possibles.

b) La realització de les actuacions que li corresponen, d'acord amb el programa individualitzat aprovat, per al seguiment o l'execució efectiva de la mesura.

c) L'elaboració dels informes de seguiment sobre l'execució de la mesura, les incidències i l'evolució personal, trimestralment com a mínim, sens perjudici que s'estableixi per reglament un termini més breu en determinats supòsits, i sempre que sigui requerit pel ministeri fiscal o per l'òrgan judicial competent en la matèria, o es consideri necessari. Aquests informes i l'informe final a què fa referència la lletra f s'han de lliurar sempre a l'advocat o advocada que acrediti portar la defensa del menor o la menor o del jove o la jove, quan ho hagi sol·licitat a l'òrgan administratiu competent.

d) La proposta al jutge o jutgessa de menors, quan es consideri procedent, de la revisió judicial de les mesures.

e) L'assistència als actes i les diligències processals a què sigui convocat pel ministeri fiscal o l'òrgan judicial corresponent.

f) L'elaboració d'un informe final, una vegada complerta la mesura imposada, valoratiu del procés d'execució i de la situació actual del menor o la menor o del jove o la jove.

g) L'actuació coordinada amb els altres professionals, entitats o serveis que participin en l'execució de la mesura.

h) Qualsevol altra actuació establerta per la normativa general o per la que es dicti en desplegament d'aquesta Llei.

Article 13. *Recursos per a l'execució de les mesures.*

1. Els professionals designats en les mesures en medi obert participen en la relació entre l'autoritat judicial i el medi social. En el treball educatiu han d'emprar, d'una manera preferent, tots els serveis de què disposa la comunitat en què s'insereix el menor. Aquests treballadors han de tenir assignada una zona geogràfica determinada en la qual han de treballar coordinadament amb la resta de serveis comunitaris d'atenció a la infància i a la joventut. Periòdicament, i sempre que l'autoritat judicial ho demani, han d'emetre un informe que reflecteixi l'evolució del menor o la menor per avaluar la mesura adoptada.

2. En el cas que els serveis i els recursos comunitaris disponibles siguin insuficients o inadequats per a executar les mesures en medi obert en una zona determinada, l'Administració de la Generalitat, per mitjà dels departaments competents, ha de crear els que siguin necessaris o establir convenis o acords de col·laboració amb altres entitats públiques o privades amb aquesta finalitat, amb la deguda contraprestació.

3. Malgrat que en l'execució de les mesures en medi obert intervinguin professionals o es faci ús de recursos que no depenguin de l'òrgan administratiu que tingui atribuïda la competència, és responsabilitat d'aquest òrgan fer-ne la supervisió, el control i el seguiment, i relacionar-se directament amb el ministeri fiscal i el jutge o jutgessa corresponent.

Article 14. *Programes generals d'intervenció.*

Les mesures s'han d'executar amb la metodologia i els criteris d'actuació definits pels programes generals respectius: mediació, reparació a la víctima, inserció labo-

ral, treball en benefici de la comunitat i altres que es considerin adequats, elaborats i aprovats per l'òrgan administratiu competent en la matèria, i han de respectar els principis rectoros establerts per l'article 4.

TÍTOL III

L'execució dels internaments

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 15. *Finalitat de l'activitat dels centres.*

L'activitat dels centres, en l'exercici de les funcions regulades per aquesta Llei, té com a objectius fonamentals la integració i la reinserció social dels menors i els joves sentenciats a mesures d'internament, mitjançant l'aplicació de programes eminentment educatius, i també la custòdia de tots els menors i els joves internats amb mesures cautelars o definitives.

Article 16. *Principis de l'activitat dels centres.*

L'activitat dels centres propis i dels centres col·laboradors, en l'àmbit d'aquesta Llei, s'ha d'ajustar als principis rectoros que, amb caràcter general, estableix l'article 4, i als criteris d'actuació següents:

- La vida en el centre ha de prendre com a referència la vida en llibertat, i ha de reduir al màxim els efectes negatius que l'internament pot comportar per als menors o els joves o per a les famílies respectives.
- L'afavoriment d'una relació adequada dels menors i els joves amb llurs familiars i coneguts, sempre que no sigui en detriment dels interessos propis, per a evitar el trencament dels vincles familiars i socials i facilitar-los la integració posterior.
- La promoció de la col·laboració i la participació de les institucions comunitàries, públiques i privades, especialment de les més properes geogràficament i culturalment, d'acord amb els principis establerts per l'article 1, en el procés d'integració social dels menors i els joves internats.

Article 17. *Centres específics per a menors i joves infractors.*

- Les mesures privatives de llibertat i les mesures cautelars d'internament que s'imposin als menors i els joves s'han d'executar en centres específics per a menors i joves infractors.
- Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per «centre per a menors i joves infractors» l'entitat, administrativa i funcional, amb organització pròpia, destinada a l'atenció socioeducativa individualitzada i a la custòdia de menors i joves.
- No obstant el que estableixen els apartats 1 i 2, quan sigui necessari, l'òrgan administratiu competent pot sol·licitar al jutge o jutgessa de menors que la mesura cautelar o definitiva d'internament s'executi en un centre assistencial adequat a la necessitat de la persona que requereixi un tractament terapèutic especialitzat de l'anomalia o alteració psíquica, la drogodependència o l'alteració de la percepció que pateixi.
- Els centres a què fan referència els apartats 1, 2 i 3 poden ésser propis, quan n'és titular la Generalitat, o col·laboradors, quan n'és titular una institució, pública o privada, que, d'acord amb els principis establerts per l'article 1, manté acords amb el departament competent en la matèria.

- En les entitats privades col·laboradores, només es poden executar mesures de règim obert i d'internament terapèutic.

Article 18. *Personal dels centres.*

- El personal dels centres ha de tenir els requisits professionals i de titulació adequats per a les activitats, les tasques i les funcions específiques que hagi de dur a terme.
- En els sistemes de selecció de personal i els procediments per a proveir els llocs de treball dels centres públics s'han d'incloure les proves que garanteixin la capacitat i l'actitud adequades de la persona que els hagi d'ocupar, en el marc establert per la legislació reguladora del personal al servei de les administracions públiques. El personal dels centres col·laboradors, públics o privats, amb els quals treballi la Generalitat en l'àmbit d'aquesta Llei ha de complir els requisits professionals i de titulació adequats.
- El personal del centre ha de disposar del suport tècnic necessari per al compliment de les seves funcions.

CAPÍTOL II

Estatut dels menors i els joves internats

Article 19. *Drets.*

A més dels drets que els articles 5 i 6 reconeixen als menors i els joves internats, aquests tenen els drets següents:

- Dret que l'activitat dels centres els respecti la personalitat, la llibertat ideològica i religiosa i els drets i els interessos legítims no afectats pel contingut de la resolució judicial, especialment els inherents a la minoria d'edat civil quan sigui el cas.
- Dret dels detinguts i internats cautelarment a la presumpció d'innocència i a ésser tractats en conseqüència, sens perjudici del dret a participar en les activitats educatives, formatives, esportives i culturals del centre, en les mateixes condicions que els sentenciats.
- Dret que el departament del qual depenen els centres propis o amb el qual col·laboren els centres concertats vetlli per la vida, la integritat física i la salut dels internats, i que aquests no siguin sotmesos, en cap cas, a un tracte degradant o a maltractaments de paraula o d'obra, ni siguin objecte d'un rigor arbitrari o innecessari en l'aplicació de les normes.
- Dret a rebre una educació i una formació integrals en tots els àmbits i a la protecció específica que per llur condició la Llei estableix que se'ls ha de prestar.
- Dret a rebre un tracte respectuós amb la pròpia dignitat, a la preservació de la intimitat, a ésser designats pel propi nom i al manteniment de l'estricta reserva davant terceres persones de llur condició d'internats.
- Dret a l'exercici dels drets civils, polítics, socials, religiosos, econòmics i culturals que els corresponguin, llevat que siguin estrictament incompatibles amb la resolució judicial de què han estat objecte.
- Dret a ésser internats en el centre més adequat entre els més pròxims a llur domicili en què hi hagi plaça disponible per al tipus de mesura o règim d'internament imposat, i a no ésser traslladats a un centre d'una altra comunitat autònoma sense autorització judicial prèvia, la qual es pot instar pels motius a què fa referència l'article 23.2.a.
- Dret a l'assistència sanitària gratuïta, a rebre l'ensenyament bàsic obligatori que els correspongui per edat, sigui quina sigui llur situació en el centre, i a una formació educativa o professional adequada.

i) Dret dels menors o els joves que estan sotmesos a una mesura a seguir un programa individualitzat en execució d'aquesta mesura, i dret de tots els internats a participar en les activitats del centre.

j) Dret a comunicar-se lliurement amb els pares o els representants legals, amb els familiars i amb altres persones, i a gaudir de sortides i permisos, en les condicions que s'han d'establir per reglament.

k) Dret a formular i presentar sol·licituds amb llurs advocats, amb el jutge o jutgessa de menors competent, amb els representants del ministeri fiscal i amb els responsables de la inspecció de centres.

l) Dret a una formació laboral apropiada, a un treball remunerat, d'acord amb el marc de la normativa laboral, adequat a l'edat i a la situació personal i contractual respectives, dels que, d'acord amb les disponibilitats del departament competent en la matèria i amb les aptituds personals, es puguin organitzar, i a rebre les prestacions socials que els corresponguin, una vegada hagin assolit l'edat requerida per la normativa laboral.

m) Dret a formular peticions i queixes al director o directora del centre, al departament del qual depenen els centres propis o amb el qual col·laboren els centres concertats, a les autoritats judicials, al ministeri fiscal, al Síndic de Greuges o a tota altra autoritat o institució, i també a presentar davant el jutge o jutgessa de menors competent tots els recursos legals establerts per les lleis en defensa dels drets i els interessos legítims respectius.

n) Dret a rebre informació personal i actualitzada de llurs drets i obligacions, de la situació personal i judicial en què es troben, de les normes de funcionament intern dels centres que els acullen, i dels procediments concrets per a fer efectius aquests drets, en especial per a formular peticions, queixes i recursos.

o) Dret a tenir llurs representants legals informats sobre la situació i l'evolució dels menors i sobre els drets que els corresponen pel fet d'ésser titulars d'aquesta representació, llevat dels casos en què la llei disposi el contrari o hi hagi prohibició judicial expressa.

p) Dret de les menors i les joves internades a tenir amb elles els fills menors de tres anys, en les condicions i amb els requisits que s'estableixin per reglament.

Article 20. Obligacions.

Els menors i els joves internats tenen les obligacions següents:

a) Romandre en el centre a disposició de l'autoritat judicial competent fins al moment de l'alliberament, sens perjudici de les sortides i les activitats autoritzades que puguin fer a l'exterior.

b) Rebre l'ensenyament bàsic obligatori que els correspon legalment.

c) Respectar i complir les normes de funcionament intern del centre i les directrius o instruccions del personal d'aquest en l'exercici legítim de les funcions que li corresponen.

d) Col·laborar en la consecució d'una activitat ordenada en l'interior del centre i mantenir una actitud de respecte i consideració amb tothom.

e) Fer un ús adequat de les instal·lacions del centre i dels mitjans materials que tinguin al seu abast.

f) Complir les normes establertes referents a la higiene, la sanitat, el vestuari i l'endrega personal.

g) Complir les prestacions personals obligatòries que consten en les normes de funcionament intern per al bon ordre, la neteja i la higiene del centre.

h) Participar en les activitats formatives, educatives i laborals establertes en funció de cada situació personal a fi de preparar-se per a la vida en llibertat.

Article 21. Tipus de règims d'internament.

1. Els menors i els joves han de complir la mesura d'internament en el règim acordat pel jutge o jutgessa de menors.

2. El règim d'internament pot ésser obert, semiobert i tancat.

3. Els centres poden acollir menors i joves sotmesos a un mateix règim o a règims diferents.

Article 22. L'ingrés en el centre.

1. L'ingrés d'una persona menor o jove en un centre només es pot fer en compliment d'una ordre de detenció judicial o del ministeri fiscal, d'un manament d'internament cautelar o d'una sentència ferma.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, els menors o els joves que s'hagin evadit del centre, o no hi hagin retornat després d'una sortida autoritzada, també poden ingressar en el centre per presentació voluntària.

3. Els ingressos dels menors i els joves en els centres s'han de comunicar al jutge o jutgessa de menors competent.

Article 23. Designació del centre.

1. Correspon a l'òrgan administratiu competent en la matèria designar el centre on s'han d'executar els internaments cautelars i definitius. Aquesta designació s'ha de fer tenint en compte el centre més adequat d'entre els que siguin més propers al domicili de la persona que hi ha d'ingressar que tingui plaça disponible per al tipus de mesura o el règim d'internament acordat.

2. No obstant el que estableix l'apartat 1, es requereix l'autorització prèvia del jutge o jutgessa de menors competent per a internar o traslladar una persona menor o jove:

a) A un centre d'una altra comunitat autònoma, quan s'acrediti que hi té el seu domicili o el de la seva família o quan ho faci aconsellable el seu procés educatiu.

b) A un centre assistencial adequat, pels motius establerts per l'article 17.3.

Article 24. Trasllats.

1. Els trasllats dels menors i els joves d'un centre a un altre o a institucions hospitalàries acordats per l'òrgan administratiu competent i les sortides destinades a la pràctica de diligències processals acordades pel ministeri fiscal o l'autoritat judicial competent s'han de dur a terme per membres del Cos de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, que han de respectar la dignitat, la seguretat, la privadesa i els drets dels menors i els joves. Si l'edat i les circumstàncies d'aquests ho aconsellen, en els trasllats han d'ésser acompanyats pel personal del centre que es designi.

2. L'òrgan administratiu responsable de l'execució de la mesura pot ordenar que en el trasllat intervingui la policia, quan consideri que hi ha risc de fuga o perill per a la integritat física dels menors o els joves o d'altres persones.

3. Els trasllats de menors i joves que no requereixin l'autorització judicial prèvia s'han de comunicar, no obstant això, a l'autoritat judicial competent.

Article 25. Actuacions després de l'ingrés.

1. Tots els centres d'internament han de portar un registre autoritzat per l'òrgan administratiu competent, en el qual han de constar les dades d'identitat dels menors i els joves internats, la data i l'hora dels ingressos,

els trasllats i els desinternaments, els òrgans que els han ordenat i els motius d'aquestes actuacions.

2. La direcció del centre ha d'assabentar immediatament els representants legals dels menors o la persona que designin els joves del fet i el lloc de l'internament, dels trasllats a altres centres o a institucions hospitalàries i del desinternament, llevat que n'hi hagi una prohibició judicial expressa.

3. En el cas d'ingrés en un centre d'una persona menor o jove estrangera, se n'ha d'assabentar les autoritats diplomàtiques o consulars del seu país.

4. Tots els menors i els joves internats han d'ésser examinats per un metge o metgessa en el termini més breu possible, amb un màxim de vint-i-quatre hores a partir que s'hagi produït l'ingrés. Amb el resultat de l'examen se'ls ha d'obrir la història clínica individual, a la qual només té accés el personal autoritzat.

5. Tots els menors i els joves han de rebre, en el moment d'ingressar en un centre, informació escrita, en una llengua que puguin comprendre, sobre llurs drets i obligacions, el règim d'internament en què es troben, les qüestions d'organització general, les normes de funcionament del centre, les normes disciplinàries i els mitjans per a formular peticions, queixes o recursos. En el cas que tinguin alguna dificultat per a comprendre el contingut de la informació, aquesta se'ls ha de facilitar per un altre mitjà que sigui més adequat.

Article 26. *Grups de separació interior.*

En un mateix centre s'ha de mantenir una separació total entre:

a) Els menors i els joves, llevat dels casos en què pertanyin a una mateixa família i que el contacte es consideri beneficiós per a uns i altres, o quan es tracti d'aplicar conjuntament un programa o una activitat concreta i el contacte sigui útil per als menors.

b) Els menors i els joves detinguts o internats cautelarment i els menors i els joves sentenciats.

c) Els menors i els joves d'un i altre sexe, excepte per a dur a terme activitats formatives, educatives, recreatives o laborals.

d) Els menors i els joves que per qualsevol circumstància personal requereixen una protecció especial, d'aquells que els puguin posar en situació de risc o de perill.

CAPÍTOL IV

Organització i funcionament dels centres

Article 27. *Organització i normativa de funcionament.*

S'ha d'establir per reglament l'organització i la normativa de funcionament dels centres, el contingut del qual ha d'abastar, com a mínim, les matèries següents:

a) La determinació dels òrgans unipersonals i col·legiats que es considerin necessaris per a dirigir-los i fer-los funcionar.

b) Les característiques bàsiques de les instal·lacions, els serveis i els locals amb què han de comptar per a poder complir correctament les funcions que tenen encomanades.

c) La definició de les funcions i les activitats dels professionals.

d) Les normes de convivència comunes.

e) Les normes de desenvolupament del règim de visites, sortides i contactes amb l'exterior dels menors i els joves internats.

f) Els procediments per a formular les peticions, les queixes i els recursos.

g) Les prestacions dels centres.

h) Les normes de desenvolupament del règim disciplinari dels centres.

Article 28. *Normes de funcionament intern.*

Sens perjudici del que estableix l'article 27, cada centre, propi o col·laborador, pot establir normes específiques que regulin, en el marc de la normativa de funcionament dels centres, l'activitat diària i la convivència.

Article 29. *Participació.*

Els menors i els joves internats poden participar, en la forma que s'ha d'establir per reglament, en l'organització d'activitats educatives, recreatives, esportives i culturals.

Article 30. *Peticions i queixes.*

Tots els menors i els joves internats poden formular per escrit, en sobre obert o tancat, o verbalment, peticions i queixes al director o directora del centre, que les ha d'atendre si són de la seva competència o, en cas contrari, n'ha d'assabentar l'òrgan administratiu competent en la matèria o les autoritats a les quals pertocui, en un termini màxim de quinze dies. Cada centre ha de tenir un registre d'entrada de les peticions i les queixes escrites presentades pels menors i els joves internats, de les quals ha de guardar còpia. També ha de deixar constància, mitjançant una anotació, de les queixes formulades verbalment. La tramitació que s'hagi donat a la petició o la queixa formulada o, si escau, la resolució adoptada en relació amb aquesta, s'ha de comunicar a la persona interessada per escrit en un termini màxim de trenta dies naturals.

Article 31. *Recursos.*

1. Els menors i els joves internats i els advocats respectius, els quals, a voluntat dels menors afectats, poden ésser d'ofici, d'acord amb els requisits d'aquest torn, poden interposar recurs contra les resolucions adoptades durant l'execució de les mesures que tinguin imposades.

2. Els recursos es poden presentar per escrit, directament al jutge o jutgessa de menors, o al director o directora del centre. En aquest darrer cas, el director o directora del centre n'ha d'assabentar el jutge o jutgessa de menors dins el dia hàbil següent.

3. Els menors i els joves també poden presentar recurs verbalment davant el jutge o jutgessa de menors, o manifestar verbalment al director o directora del centre la intenció de fer-ho. En aquest darrer cas, el director o directora del centre ho ha de comunicar al jutge o jutgessa dins el dia hàbil següent.

Article 32. *Assistència per a efectuar peticions, queixes i recursos.*

Per a fer efectius els drets regulats pels articles 30 i 31, els menors i els joves han de rebre del centre o de l'òrgan administratiu competent en la matèria, la informació, l'assistència i el suport que calgui. En qualsevol cas, i en el marc dels convenis establerts amb els col·legis d'avocats, se'ls ha de facilitar el pertinent servei d'orientació jurídica gratuïta.

Article 33. Informacions als representants legals.

1. En cas de malaltia, accident o qualsevol altra circumstància greu, la direcció del centre n'ha d'informar immediatament els representants legals dels menors o la persona designada pels joves. Si els menors o els joves són estrangers s'han de comunicar aquestes circumstàncies a les autoritats consulars o diplomàtiques de llur país.

2. Els menors i els joves han d'ésser informats sense dilació de la defunció, l'accident o la malaltia greu d'una persona amb qui tinguin un parentiu proper o amb la qual estiguin íntimament vinculats, i se'ls ha de garantir, si cal, l'assistència psicològica. També han de conèixer immediatament tota altra notícia important comunicada per les famílies respectives.

Article 34. Vigilància i seguretat.

1. Les funcions de vigilància i de seguretat interior dels centres corresponen a les persones que hi treballen, dins l'àmbit funcional propi de cadascuna.

2. Sens perjudici del que estableix l'apartat anterior, els centres poden tenir, quan calgui, el suport de personal especialitzat en les funcions de vigilància i seguretat interior dels centres, en les condicions que s'estableixin per reglament. Aquest personal ha d'ésser preferentment, propi de l'Administració i, en tot cas, ha de dependre funcionalment del director o directora del centre.

3. Les actuacions de vigilància i de seguretat interior en els centres poden comportar inspeccions dels locals i les instal·lacions, i també escorcolls de les persones, la roba i les pertinences dels menors i els joves internats. Aquestes actuacions s'han de dur a terme amb ple respecte de la dignitat de les persones i han d'anar orientades a garantir la vida i la integritat física de les persones i la conservació de coses.

Article 35. Mitjans de contenció.

1. Solament es pot fer ús dels mitjans de contenció establerts per reglament amb l'autorització de la persona titular de la direcció del centre o de qui la substitueixi, i d'acord amb el respecte, la dignitat i la seguretat dels menors i els joves, en les circumstàncies següents:

- Per a evitar actes de violència o lesions a si mateixos o a altres persones.
- Per a evitar danys en les instal·lacions del centre.
- Per a impedir actes d'evasió del centre.
- Per a vèncer la resistència activa o passiva a les instruccions donades pel personal del centre en l'exercici legítim del seu càrrec.

2. Per raons d'urgència es pot fer ús dels mitjans de contenció sense l'autorització prèvia, però aquest fet s'ha de comunicar immediatament a la persona titular de la direcció del centre o a qui la substitueixi.

3. En el cas que s'hagi fet ús de mitjans de contenció, se n'ha d'assabentar el jutge o jutgessa de menors dins les vint-i-quatre hores següents.

4. L'ús dels mitjans de contenció sempre ha d'ésser proporcional a la resistència manifestada, i únicament s'hi pot recórrer si no hi ha cap altra manera d'impedir els actes a què fa referència l'apartat 1, i durant el temps que sigui estrictament necessari per al restabliment de la normalitat.

5. En els casos d'alteracions greus de l'ordre amb perill imminent per a la vida, per a la integritat física de les persones o les instal·lacions del centre, la persona titular de la direcció del centre o qui la substitueixi pot demanar l'auxili de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra amb l'autorització judicial.

6. Els mitjans de contenció que s'han d'establir per reglament no poden comportar, per ells mateixos, perill per a la vida, la integritat física o la salut, ni poden atemptar contra la dignitat humana.

CAPÍTOL VI**Règim disciplinari dels centres****Article 36. Finalitat i àmbit del règim disciplinari.**

1. El règim disciplinari té com a finalitat contribuir a la seguretat i a la convivència ordenada en els centres, i estimular el sentit de la responsabilitat i la capacitat d'autocontrol dels menors i els joves internats.

2. El règim disciplinari regulat per aquesta Llei no és aplicable als menors i els joves als quals s'hagi imposat la mesura d'internament terapèutic com a conseqüència d'una anomalia o alteració psíquica, o d'una alteració de la percepció, que els impedeixi comprendre la il·licitud dels fets o actuar conforme a aquella comprensió.

3. Sens perjudici del sistema de recursos establert, la direcció general competent, mitjançant la seva inspecció, ha de vetllar pel compliment de les garanties establertes en aquest capítol.

Article 37. Principis de la potestat disciplinària.

1. La potestat disciplinària s'ha d'exercir respectant sempre la dignitat dels menors i els joves.

2. Cap sanció no pot implicar mai, d'una manera directa o indirecta, càstigs corporals, ni privació dels drets d'alimentació, d'ensenyament obligatori i de comunicacions i visites establerts per la Llei.

Article 38. Faltes disciplinàries.

1. Les faltes disciplinàries tipificades per aquesta Llei es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són faltes molt greus:

- Agredir, amenaçar o coaccionar qualsevol persona dins del centre.
- Agredir, amenaçar o coaccionar, fora del centre, havent-ne sortit durant l'internament, una altra persona internada, treballadora del centre o una autoritat en l'exercici legítim de les seves funcions.
- Participar en motins, insubordinacions o desordres col·lectius, o instigar-los.
- Consumar la fuga del centre.
- Resistir-se d'una manera activa i greu al compliment de les directrius o les instruccions del personal treballador del centre en l'exercici legítim de les seves funcions.
- Inutilitzar deliberadament les instal·lacions, els materials o els efectes del centre o les pertinences d'altres persones, causant-hi danys de quantia elevada.
- Sostreure materials o efectes del centre, o pertinences d'altres persones.
- Introduir, posseir o consumir en el centre drogues tòxiques, substàncies psicotròpiques o estupefaents.
- Introduir o posseir en el centre armes o objectes prohibits pel fet que comporten perill per a les persones.
- Haver estat sancionat per la comissió de tres faltes greus durant els darrers sis mesos d'internament.

3. Són faltes greus:

- Insultar qualsevol persona o faltar-li greument al respecte dins del centre.
- Insultar, fora del centre, havent-ne sortit durant l'internament, una altra persona internada o treballadora

del centre o una autoritat en l'exercici legítim de les seves funcions, o faltar-los greument al respecte.

c) Instigar altres menors o joves internats a participar en motins, insubordinacions o desordres col·lectius, sense aconseguir que aquests els secundin.

d) Intentar d'una manera manifesta la fuga del centre o facilitar la fuga d'altres persones.

e) No retornar al centre, sense causa justificada, el dia i l'hora establerts, després d'una sortida temporal autoritzada.

f) Desobeir les directrius i les instruccions rebudes del personal treballador del centre en l'exercici legítim de les seves funcions, o resistir-se passivament a complir-les.

g) Inutilitzar deliberadament els materials, les instal·lacions o els efectes del centre, o les pertinences d'altres persones, causant-hi danys de poca quantia.

h) Causar danys de quantia elevada per temeritat en l'ús dels materials, les instal·lacions, els efectes del centre o les pertinences d'altres persones.

i) Introduir o posseir en el centre objectes o substàncies que siguin prohibits per les normes de funcionament intern.

j) Consumir en el centre substàncies que siguin prohibides per les normes de funcionament intern.

k) Haver estat sancionat o sancionada per la comissió de cinc faltes lleus durant el darrer any d'internament.

4. Són faltes lleus:

a) Faltar lleument al respecte a qualsevol persona dins el centre.

b) Faltar lleument al respecte, fora del centre, havent-ne sortit durant l'internament, a una altra persona internada o treballadora del centre o a una autoritat en l'exercici legítim de les seves funcions.

c) Fer un ús improp i perjudicial en el centre d'objectes i substàncies no prohibides per les normes de funcionament intern.

d) Causar danys de quantia elevada a les instal·lacions, els materials o els efectes del centre, o a les pertinences d'altres persones, per manca de cura o de diligència.

Article 39. Sancions disciplinàries.

1. Les úniques sancions que es poden imposar als menors i els joves són alguna de les següents:

A) Per la comissió de faltes molt greus:

a) La separació del grup per un temps de tres a set dies.

b) La separació del grup per un temps de tres a cinc caps de setmana.

c) La privació de sortides de cap de setmana de quinze dies a un mes.

d) La privació de sortides de caràcter recreatiu per un temps d'un a dos mesos.

B) Per la comissió de faltes greus:

a) La separació del grup fins a dos dies com a màxim.

b) La separació del grup per un temps d'un a dos caps de setmana.

c) La privació de sortides de cap de setmana d'un a quinze dies.

d) La privació de sortides de caràcter recreatiu per un temps màxim d'un mes.

e) La privació de participar en les activitats recreatives del centre per un temps de set a quinze dies.

C) Per la comissió de faltes lleus:

a) La privació de participar en totes o en algunes de les activitats recreatives del centre per un temps d'un a sis dies.

b) L'amonestació.

2. La sanció de separació del grup solament s'ha d'aplicar en els casos en què en la comissió de la falta es manifesti una evident agressivitat, violència i alteració greu de la convivència. La sanció s'ha de complir a la pròpia habitació o en una altra habitació de característiques anàlogues, en la qual ha de romandre durant l'horari d'activitats del centre, i de la qual pot sortir per assistir a les classes d'ensenyament bàsic obligatori, rebre visites i disposar de dues hores diàries a l'aire lliure.

3. No obstant el que estableix l'apartat 2, la sanció de separació del grup no s'aplica als menors i els joves malalts, ni a les menors o les joves embarassades, ni a les menors o les joves durant els sis mesos després de la terminació de l'embaràs, ni a les mares lactants, ni a les que tinguin fills amb elles.

4. La sanció de separació del grup s'ha de deixar sense efecte en el moment que s'aprecii que afecta la salut física o mental de la persona sancionada.

Article 40. Prescripció de les faltes i les sancions.

1. Les faltes disciplinàries molt greus prescriuen al cap d'un any; les greus, al cap de sis mesos, i les lleus, al cap de dos mesos de la data de la infracció.

2. La prescripció de les faltes s'interromp a partir del moment en què, amb coneixement del menor o la menor o del jove o la jove, s'inicia el procediment disciplinari, i torna a comptar el termini de prescripció quan el procediment roman paralitzat durant un mes per causa no imputable al presumpte infractor o infractora.

3. Les sancions imposades per faltes molt greus, greus i lleus prescriuen, respectivament, en els mateixos terminis assenyalats per l'apartat 1. El termini de prescripció comença a comptar el dia següent de la data en què ha adquirit fermesa l'acord sancionador o el dia en què s'interromp el compliment de la sanció iniciada.

Article 41. Procediment disciplinari i òrgans competents.

1. S'han d'establir per reglament el procediment per a l'exercici de la potestat disciplinària en els centres, els òrgans competents per a iniciar-lo, instruir-lo i donar-hi resolució, i els criteris per a la graduació de les sancions aplicables.

2. En tot cas, l'òrgan encarregat de la instrucció del procediment disciplinari no ha d'ésser el mateix òrgan que ha de resoldre la sanció. La instrucció ha d'incloure, en tot cas, l'audiència a la persona interessada.

3. La conciliació amb la persona ofesa, la restitució dels béns, la reparació dels danys o la realització d'activitats voluntàries en benefici de la col·lectivitat del centre poden ésser valorades per l'òrgan competent per a deixar en suspens el procediment disciplinari o les sancions imposades.

4. Els joves i els menors, o els advocats respectius, poden presentar recurs contra les resolucions sancionadores davant el jutge o jutgessa de menors, abans que se n'hagi d'iniciar el compliment. Si presenten el recurs per escrit o verbalment al director o directora del centre, aquest ha de trametre l'escrit o el testimoni de la queixa verbal al jutge o jutgessa de menors, amb les seves pròpies alegacions, en un termini màxim de vint-i-quatre hores.

5. La interlocutòria que resol un recurs presentat és d'execució immediata, un cop notificada al centre pel jutge o jutgessa de menors.

6. Durant la tramitació del recurs contra la sanció disciplinària, l'òrgan del centre que l'hagi imposada pot adoptar, en relació amb la persona sancionada, les mesures cautelars adequades per a restablir l'ordre, pel temps màxim imposat en la sanció, inclosa la separació cautelar del grup quan la sanció objecte de recurs sigui d'aquesta naturalesa. En aquest darrer cas, s'ha de comunicar al jutge o jutgessa de menors dins les vint-i-quatre hores següents a l'adopció de la mesura.

Article 42. *Incentius.*

S'ha d'establir per reglament un sistema d'incentius adequat per a premiar els actes de bona conducta i sentit de la responsabilitat en el comportament.

CAPÍTOL VI

Relacions amb l'exterior

Article 43. *Comunicacions i visites de familiars i altres persones.*

1. Els menors i els joves internats tenen dret a rebre les visites dels pares i altres familiars, dels guardadors o els representants legals, i a comunicar-s'hi lliurement, en la pròpia llengua, amb la màxima intimitat i reserva, en els horaris establerts pel centre. En tot cas hi ha d'haver un mínim de tres dies de visita per setmana. Les condicions de les visites d'altres persones s'han d'establir per reglament. La suspensió del dret de visita només es pot fer per decisió expressa de l'òrgan jurisdiccional.

2. Els joves i, si escau, els menors que no gaudeixen de permisos de sortida tenen dret, en les condicions que s'estableixin per reglament, a comunicacions íntimes amb el cònjuge o la parella respectius.

Article 44. *Comunicacions amb els advocats i altres professionals i autoritats.*

1. Els menors i els joves internats tenen dret a comunicar-se reservadament amb els advocats i procuradors que acreditin ésser-ne els defensors o representants, amb el jutge o jutgessa de menors i amb el ministeri fiscal. La sol·licitud de comunicació es pot formular directament als professionals o a l'autoritat corresponent, o al director o directora del centre, que l'ha de cursar immediatament, i, en tot cas, dins les vint-i-quatre hores següents.

2. Els menors i els joves tenen dret a comunicar-se reservadament amb professionals acreditats altres que llurs advocats i amb ministres de la religió que professin, quan ho hagin sol·licitat a la direcció del centre, amb la finalitat que puguin complir les funcions pròpies de llur professió, d'acord amb les normes que s'estableixin per reglament.

Article 45. *Comunicacions telefòniques.*

Els menors i els joves internats poden rebre i efectuar comunicacions telefòniques amb la màxima intimitat i reserva, en la forma i les condicions que es determinin per reglament.

Article 46. *Comunicacions per escrit.*

1. Els menors i els joves poden enviar i rebre correspondència lliurement. A aquest efecte el centre els ha de facilitar l'ús del correu electrònic.

2. Sens perjudici del que estableix l'apartat 1, si hi ha raons fonamentades per a considerar que les cartes rebudes contenen algun tipus de substància o objecte prohibits per les normes de funcionament intern del centre, la persona receptora l'ha d'obrir davant el personal del centre, amb l'única finalitat de confirmar o descartar aquesta possibilitat.

Article 47. *Permisos de sortida ordinaris i extraordinaris.*

Els menors i els joves internats poden gaudir de sortides programades i de permisos de sortida, ordinaris i extraordinaris, en la forma que es determini per reglament, si així consta en el programa d'execució.

Article 48. *Relacions perjudicials per als menors o joves.*

En el cas que es consideri que els permisos de sortida o les comunicacions dels menors i els joves amb els pares, els representants legals, els familiars respectius o altres persones, els perjudiquen o els poden perjudicar greument per tal com afecten negativament llur dret fonamental a l'educació i al desenvolupament integral de la personalitat, el director o directora del centre n'ha d'assabentar el jutge o jutgessa de menors perquè adopti les mesures que consideri necessàries.

CAPÍTOL VII

L'actuació educativa institucional

Article 49. *Contingut i principis.*

1. L'actuació educativa institucional consisteix en el conjunt d'activitats formatives, laborals, socioculturals, esportives i de tractament de problemàtiques personals destinades a la integració social dels menors i els joves internats.

2. L'actuació educativa institucional s'ha de dur a terme segons els principis i els criteris establerts pels articles 4 i 16, i d'acord amb unes línies socioeducatives generals, elaborades i aprovades d'una manera unificada per l'òrgan administratiu competent perquè puguin ésser aplicades en tots els centres.

3. L'actuació educativa institucional s'ha d'articular per mitjà del projecte educatiu de cada centre i del projecte educatiu individualitzat.

Article 50. *Projecte educatiu del centre.*

Tots els centres han de tenir un projecte educatiu en què constin, com a mínim, els continguts següents:

a) La programació de les activitats que constitueixen l'actuació educativa del centre.

b) La metodologia de l'actuació educativa, els criteris d'intervenció i d'observació, i el procediment de seguiment i avaluació de les intervencions.

c) El sistema d'elaboració, seguiment i avaluació del projecte educatiu individualitzat.

d) Les activitats i les tasques específiques del personal del centre, i també la distribució d'horaris dels professionals, de manera que quedi garantida l'atenció continuada i permanent de cada menor i jove internat.

Article 51. *Programes de tractament i models d'intervenció individualitzada.*

1. L'equip multidisciplinari del centre designat en cada cas ha d'elaborar el programa de tractament indi-

vidualitzat de les persones menors o joves sentenciades a mesures d'internament, amb la definició dels objectius que cal assolir.

2. Per a cada menor i jove en situació d'internament cautelar s'ha d'elaborar, respectant el principi de presumpció d'innocència, un model individualitzat d'intervenció, amb una planificació d'activitats.

3. En dissenyar el programa de tractament individualitzat o el model individualitzat d'intervenció, s'ha d'establir un projecte educatiu d'acord amb les característiques personals de cada menor o jove internat.

4. El projecte educatiu ha d'ésser objecte de seguiment i d'avaluació periòdica i en la seva aplicació han de participar tots els professionals que atenen cada menor o jove.

5. A cada persona menor o jove internada en un centre se li ha d'assignar un professional o una professional perquè faci les funcions de tutoria i perquè, d'una manera especial, en faci el seguiment i vetllí per la seva evolució educativa.

Article 52. *Participació dels menors i els joves.*

S'ha d'estimular la participació dels menors i els joves en la planificació i en l'aplicació del programa de tractament o model individualitzat d'intervenció. Amb aquesta finalitat, se'ls ha d'informar dels objectius a assolir durant l'internament i de l'evolució personal observada. Aquesta informació també s'ha de donar als representants legals dels menors, sempre que no hi hagi una prohibició judicial expressa.

Article 53. *Programes d'actuació especialitzada.*

1. L'òrgan administratiu competent ha de garantir que els menors i els joves amb dependència de begudes alcohòliques, drogues tòxiques o substàncies psicotròpiques puguin seguir programes de tractament i deshabitació, en les condicions que s'hi estableixen, si ho sol·liciten voluntàriament.

2. Les persones menors i joves condemnades per delictes contra la llibertat sexual poden participar, voluntàriament, en programes específics de tractament.

3. Les persones menors i joves a les quals s'hagi diagnosticat algun tipus d'anomalia o alteració psíquica que no requereixi traslladar-los a un centre sociosanitari han de poder seguir programes adequats per al tractament de l'anomalia detectada.

4. Les menors i les joves embarassades o amb fills han de poder seguir programes específics que els facilitin el compliment de la sanció en medi obert, si això és compatible amb la resolució judicial.

Article 54. *Sistema d'informes.*

L'equip multidisciplinari del centre o el professional o la professional que s'hagi designat, en cada cas, han de dur a terme, amb la supervisió de l'òrgan administratiu competent, les actuacions següents:

a) L'elaboració dels programes de tractament individualitzat o dels models individualitzats d'intervenció, amb la definició dels objectius que es pretenen assolir i les actuacions que s'han de dur a terme amb aquesta finalitat.

b) L'elaboració dels informes de seguiment sobre l'execució de la mesura, les seves incidències i l'evolució personal dels menors i els joves, amb la periodicitat que s'estableixi per reglament, i sempre que sigui requerit pel ministeri fiscal o l'òrgan judicial competent, o es consideri necessari. Aquests informes i l'informe final que estableix la lletra e també s'han de lliurar a l'advocat

o advocada que acrediti portar la defensa de cada menor o jove, quan ho hagi sol·licitat a l'òrgan administratiu competent.

c) La proposta al jutge o jutgessa de menors de la revisió judicial de les mesures en el moment que es consideri procedent.

d) L'assistència dels professionals del centre als actes i les diligències processals a què siguin convocats pel ministeri fiscal o l'òrgan judicial corresponent, per informar sobre l'aplicació de les mesures adoptades.

e) L'elaboració d'un informe final, una vegada complerta la mesura imposada, valoratiu del procés d'execució i de la situació actualitzada de cada menor o jove.

f) Qualsevol altra actuació establerta per la normativa general o que es dicti en desplegament d'aquesta Llei.

CAPÍTOL VIII

Prestacions dels centres

Article 55. *Formació acadèmica i professional.*

1. El departament competent en matèria d'ensenyament ha d'adoptar les mesures que siguin procedents per a garantir el dret a l'educació de tots els menors i els joves internats.

2. El departament competent en matèria d'universitats ha d'adoptar les mesures que permetin als joves internats accedir a aquests estudis.

3. El departament competent en matèria de formació professional ocupacional ha de facilitar l'accés dels menors i els joves internats a aquesta formació.

4. El departament competent en matèria d'esports ha de facilitar que en puguin practicar els menors i els joves internats.

5. En el cas dels menors i els joves que no puguin assistir als centres d'ensenyament de la zona, a causa del règim o del tipus d'internament imposat, el departament competent en la matèria els ha de facilitar l'activitat educativa o formativa en el centre mateix.

6. Per a facilitar l'efectivitat dels ensenyaments a què fan referència els apartats 1, 2 i 3, s'ha d'establir la coordinació i la col·laboració convenients entre els departaments de la Generalitat que en tinguin la competència i el departament competent per a l'execució de les mesures.

7. Els certificats i els diplomes d'estudi, els expedients acadèmics i els llibres d'escolaritat que es lliurin en un centre per a menors o joves infractors no n'han d'indicar la procedència.

Article 56. *Accés a llibres, publicacions i informació exterior.*

1. Els menors i els joves poden tenir en el centre llibres, diaris i publicacions de lliure circulació a l'exterior, i tenen dret a estar informats per altres mitjans de comunicació, incloses les noves tecnologies, sense cap altra limitació que les establertes per les lleis i les que, en casos concrets i amb autorització judicial prèvia, aconsellin les exigències de l'actuació educativa individualitzada.

2. Els centres han de disposar de llibres i publicacions adequats, la utilització dels quals han de fomentar entre els menors i els joves internats.

Article 57. *Assistència sanitària.*

1. El departament competent en matèria de sanitat ha de garantir, per mitjà dels centres, els serveis i els establiments que integren el sistema sanitari de cober-

tura pública, el dret de tots els menors i els joves internats a l'assistència sanitària integral, orientada a la prevenció, el guariment i la rehabilitació, amb el mateix nivell d'atenció mèdica i sanitària que el dispensat al conjunt de la població.

2. En cas de malaltia mental sobrevinguda que requereixi el trasllat de la persona internada a un centre de salut mental, s'ha de sol·licitar l'autorització prèvia del jutge o jutgessa de menors competent.

3. El tractament medicosanitari s'ha de dur a terme sempre amb el consentiment informat de la persona menor o jove internada o del seu representant legal, si aquesta és menor d'edat. Només quan hi hagi perill imminent per a la seva vida es pot imposar un tractament contra la voluntat d'aquesta persona, i la intervenció mèdica ha d'ésser l'estrictament necessària per a intentar salvar-li la vida, sens perjudici de sol·licitar l'autorització judicial corresponent quan calgui. D'aquestes actuacions, se n'ha d'informar l'autoritat judicial.

4. La intervenció medicosanitària també es pot dur a terme sense el consentiment de la persona menor o jove internada quan no fer-ho comporti un perill evident per a la salut o la vida de terceres persones. D'aquestes actuacions, se n'ha d'informar l'autoritat judicial.

5. Si, per criteri facultatiu, cal ingressar la persona menor o jove internada en un centre hospitalari i no es té l'autorització d'aquesta, o del seu representant legal si és menor d'edat, l'òrgan administratiu competent ha de sol·licitar a l'autoritat judicial l'autorització de l'ingrés, excepte en cas d'urgència. En aquest darrer cas, la comunicació a l'autoritat esmentada s'ha de fer posteriorment d'una manera immediata.

6. No hi ha d'haver cap medicament a l'abast dels menors i els joves internats. Per a consumir qualsevol tipus de medicament se'n requereix la prescripció mèdica prèvia i s'ha de prendre amb els controls pertinents del personal del centre.

7. En el procés assistencial, els menors i els joves tenen dret a ésser informats de llur estat de salut. En el cas dels menors, aquesta informació s'ha d'adequar al grau de comprensió de cadascú, sens perjudici d'haver-ne d'informar també la persona que en tingui la representació legal.

Article 58. *Assistència psicològica i social.*

1. Els menors i els joves internats han de rebre assistència psicològica individualitzada sempre que els diagnòstics dels professionals així ho aconsellin.

2. Sempre que sigui possible, s'han d'aplicar estratègies de reforç en l'entorn familiar extern dels menors i els joves. Aquestes estratègies han de comptar amb l'informe dels psicòlegs, els treballadors socials i els educadors del centre.

Article 59. *Alimentació.*

Els menors i els joves internats han de rebre, en els horaris establerts, una alimentació equilibrada i preparada convenientment, que respongui en quantitat i qualitat a les normes dietètiques, a l'edat i a les necessitats de salut respectives i que en respecti les conviccions religioses.

Article 60. *Assistència religiosa.*

L'activitat del centre ha de respectar la llibertat religiosa dels menors i els joves internats. Amb aquesta finalitat, tots els menors i els joves tenen dret a adreçar-se a una confessió religiosa registrada per sol·licitar-ne l'assistència, sempre que sigui prestada amb respecte dels drets de les altres persones.

TÍTOL IV

El suport als processos individuals de reinserció

Article 61. *Actuacions.*

1. L'òrgan administratiu competent en la matèria ha d'elaborar i aplicar programes d'ajut per a afavorir els processos de reinserció dels menors i els joves atesos en l'àmbit d'aquesta Llei.

2. Amb la finalitat de facilitar la integració social dels menors i els joves que han complert les mesures d'internament o de medi obert, els professionals corresponents han de dur a terme, abans de la finalització de les mesures, les actuacions de suport següents:

a) Els tràmits necessaris perquè els menors en edat de rebre l'ensenyament bàsic obligatori es puguin incorporar immediatament al centre docent de la zona de residència que els correspongui, un cop desinternats.

b) La coordinació amb els serveis comunitaris i les entitats i les institucions corresponents, perquè els menors i els joves puguin continuar, si ho desitgen, els programes de tractament de drogodependències o d'altres problemàtiques personals, iniciats durant l'execució de les mesures, i també l'ajut per a fer els tràmits necessaris per a l'obtenció de les prestacions socials, sanitàries i assistencials a què tenen dret.

c) La preparació i la tramitació de la documentació necessària perquè els menors i els joves puguin accedir a cursos o activitats socioculturals, educatives, formatives o laborals, o puguin finalitzar els cursos de formació professional o ocupacional iniciats.

d) La comunicació de les situacions de desemparament o d'alt risc social detectades, en el cas de menors d'edat, a l'organisme competent.

e) L'acció concertada amb els serveis comunitaris i amb les entitats públiques o privades corresponents, en el cas de joves que necessitin un allotjament temporal o un ajut econòmic per a les necessitats bàsiques.

f) En general, qualsevol altra actuació que afavoreixi la integració social dels menors i els joves.

TÍTOL V

Les funcions d'inspecció i el tractament i la gestió de la informació

CAPÍTOL I

Inspecció

Article 62. *Funcions d'inspecció.*

1. Les funcions d'inspecció en els centres s'han de fer sempre que calgui i, com a mínim, un cop l'any. Els informes corresponents s'han de registrar en un llibre d'actes, i se n'ha de trametre còpia immediatament a l'òrgan administratiu corresponent.

2. Les funcions d'inspecció a què fa referència l'apartat 1 s'han de dur a terme sens perjudici de les que pertocin al ministeri fiscal, als jutges de menors i a altres institucions competents.

3. Els menors, o llurs representants legals, i els joves als quals s'apliqui aquesta Llei poden presentar les peticions i les queixes que considerin pertinents a l'òrgan d'inspecció.

4. L'òrgan d'inspecció, per a dur a terme les seves funcions, ha de tenir accés als expedients personals de cada menor o jove, i al registre de peticions i queixes dels centres, i, sempre que ho consideri convenient s'hi pot entrevistar reservadament, i també amb els profes-

sionals que els atenen, i ha d'aixecar acta de les recomanacions que cregui convenients.

5. Els fets descoberts en l'exercici de les funcions d'inspecció que comportin una vulneració dels drets dels menors i els joves s'han de fer conèixer a l'òrgan administratiu competent, al jutge o jutgessa de menors i al ministeri fiscal.

CAPÍTOL II

Tractament i gestió de la informació

Article 63. *Expedients personals dels menors i els joves.*

1. L'òrgan administratiu competent ha d'obrir un expedient personal als menors o els joves sobre els quals intervingui en aplicació d'aquesta Llei, el qual expedient ha de contenir les resolucions judicials que els afectin, els informes elaborats i la resta de documentació generada durant la intervenció.

2. L'expedient personal dels menors i els joves té caràcter reservat i només hi poden accedir els professionals que intervinguin en funcions tècniques o administratives i estiguin autoritzats per l'òrgan administratiu competent, i les autoritats a les quals la Llei reconegui l'accés.

3. Cada menor, i la persona que en té la representació legal, i cada jove, i els advocats respectius, tenen accés a l'expedient personal.

4. L'òrgan administratiu competent en la matèria pot tractar les dades dels menors i els joves sobre els quals intervé en fitxers informàtics, dels quals ha de tenir la titularitat.

5. En tot cas s'han d'aplicar les lleis i l'altra normativa específica de protecció de dades de caràcter personal a les dades personals contingudes en els expedients i al tractament automatitzat d'aquestes.

Article 64. *Deure de confidencialitat i reserva.*

Tots els professionals que intervinguin en l'àmbit d'aquesta Llei, dependents de l'òrgan administratiu competent en la matèria o d'altres entitats públiques o privades amb les quals aquest òrgan hagi establert convenis o acords de col·laboració, tenen el deure de mantenir la reserva oportuna de la informació que obtinguin en relació amb els menors i els joves en l'exercici de llurs funcions, i de no facilitar-la a persones alienes a la intervenció.

Disposició addicional única.

Els professionals que quan entri en vigor aquesta Llei mantinguin una relació laboral amb l'Administració de la Generalitat i prestin serveis en els centres de menors, als equips d'aplicació de mesures en medi obert i als equips d'assessorament tècnic i de mediació, poden continuar prestant-los en els centres i en els equips respectius encara que no tinguin la titulació requerida pels articles 11 i 18.1, sens perjudici de la mobilitat funcional que es pugui produir com a conseqüència de les necessitats del servei amb aplicació de la legislació vigent en la matèria.

Disposició derogatòria única.

En la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions que s'hi oposin o la contradiguin, i expressament la Llei 11/1985, del 13 de juny, de protecció de menors, modificada per la Llei 12/1988, del 21 de novembre, llevat del títol V, dedicat a la prevenció de la delinqüència infantil i juvenil.

Disposició final primera. *Habilitació.*

Queden habilitats el Govern i el conseller competent en la matèria perquè dictin les disposicions reglamentàries per al desplegament, l'execució i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el DOGC.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 31 de desembre de 2001.

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3553, de 15 de gener de 2002, i correcció d'errada publicada en el «DOGC» núm. 3580, de 21 de febrer de 2002)

2514 *LLEI 28/2001, de 31 de desembre, de regulació dels crèdits destinats a despeses reservades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. («BOE» 34, de 8-2-2002.)*

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 28/2001, de 31 de desembre, de regulació dels crèdits destinats a despeses reservades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

PREÀMBUL

La Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, en virtut del seu caràcter de policia ordinària i integral, d'acord amb l'article 5 de la Llei 10/1994, de l'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra, amplia el seu àmbit d'actuació en tot el territori de Catalunya, ja que va assumint gradualment les funcions de seguretat ciutadana i ordre públic que corresponen a les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

Així mateix, la protecció, d'acord amb l'ordenament jurídic, de la llibertat i la seguretat de la ciutadania, com també la prevenció, la investigació i la repressió de les noves formes de criminalitat, obliguen a acordar el caràcter confidencial de determinades activitats i operacions policials i la necessitat de dotar uns crèdits pressupostaris de caràcter reservat destinats a finançar-les.

Aquesta Llei determina, en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, les característiques, el règim d'utilització pressupostari i el control econòmic dels crèdits destinats a despeses reservades consignats en els pressupostos de la Generalitat, i també les autoritats que poden disposar-ne, amb respecte dels principis bàsics de l'Estat de dret.

La Llei, ateses les característiques especials d'aquests crèdits, estableix un control parlamentari de la seva aplicació i utilització, mitjançant una comissió específica.